

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Lovsekretariat

København, den 2. juni 2008

Sagsnr.: 789/386541

Folketinget har ved skrivelse af 23. maj 2008 (spørgsmål S 1745) anmodet om min besvarelse af følgende af Morten Messerschmidt (DF) stillede spørgsmål:

Spørgsmål S 1745:

”Hvorledes forholder ministeren sig til de problemer, der blev redegjort for ved foretræde af Thyborøn Havns Fiskeriforening i Europaudvalget den 16. maj 2008, og hvad agter ministeren at foretage sig i den forbindelse?”

Svar:

Logbogspligtige fartøjer er forpligtet til at registrere den ombordværende mængde af de enkelte arter. Logbogen skal føres dagligt eller senest før ankomst til havn.

Det er nødvendigt, at logbogen er præcist udfyldt inden ankomst til havn for at forhindre underrapportering af fangst, hvis ikke der er kontrol til stede.

For de i logbogen registrerede mængder er hovedreglen, at der for arter omfattet af TAC/kvotesystemet maksimalt må være +/- 20 pct. tolerance mellem de skønnede mængder som angivet i logbogen og de reelle opvejede mængder, der senere fremgår af fartøjets afregning. Tolerancemarginen er f.eks. i relation til EU's genopretningsplan for torsk i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat reduceret til +/- 8 pct. Baggrunden for indførelse af den mere restriktive regel har blandt andet været, at Kommissionen har vurderet, at fartøjsføreren reelt har et mere præcist billede af sin ombordværende fangst, og at tolerancemarginen derfor var unødigt stor.

Der er i Fiskeridirektoratets regi nedsat en arbejdsgruppe med erhvervet med henblik på at overveje forslag til, hvordan 8 pct.'s tolerancemarginen eventuelt kan erstattes med en anden metode til at opgøre fangsterne på, som samtidig opfylder kravene om nøjagtighed.

Med hensyn til ”donor-fartøjer” - eller ”spøgelsesfartøjer” – er der efter dansk ønske blevet mulighed for, at fartøjsejere, der ophugger deres fartøj uden offentlig støtte, fremover kan beholde deres havdage, beregnet efter en særlig model, som foretages af Kommissionen i form af kilowatt-dage puljer.

Havdageordningen gælder i princippet kun ét år ad gangen, og det har derfor hidtil været usikkert, om denne nye mulighed ville være gældende i efterfølgende år. Men

fiskerikommissæren har nu i et brev til mig bekræftet, at de fiskere, der lader deres fartøjer ophugge under de gældende regler i TAC/kvoteforordningen for 2008, kan regne med, at de ekstra havdage, som fartøjerne opnår ved ophugning i år, også vil blive tildelt i 2009, hvis vi endnu et år fortsætter med en ordning, der ligner den eksisterende havdageordning. Hermed er et væsentligt usikkerhedsmoment blevet fjernet for fiskerens overvejelser om ophugning.

Kommissionen har imidlertid også fremlagt et forslag til en revision af genopretningsplanen for torsk i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat. Det er Kommissionens ønske, at planen skal gælde fra 1. januar 2009. Planen indeholder et nationalt kilowatt-dage system med henblik på fiskeriindsatsregulering. Planen giver medlemslandene en betydelig fleksibilitet til nationalt at fordele indsatsen mellem fartøjerne inden for de enkelte redskabskategorier. For at skabe det bedst mulige grundlag for fartøjerne beslutning om eventuel ophugning af spøgelseskibe, har jeg bedt Fiskeridirektoratet om sammen med fiskerierhvervet at udarbejde et udspil til fordeling af kilowatt-dage i Danmark og til, hvorledes spøgelsesfartøjerne kan tilgodeses i denne sammenhæng.

Med hensyn til mindstemål for fisk, ønsker jeg at bidrage til at reducere omfanget af udsmid af de fisk, som man har fået om bord, idet det er ressourcspild. Den optimale løsning er selvfølgelig helt at undgå at fange "uønskede" fisk som små torsk. I det omfang det ikke er muligt, heller ikke med mere selektive redskaber, bør udsmid begrænses for at udnytte ressourcerne bedst muligt og få et retvisende billede af bestandssituationen.

Danmark har tidligere haft højere mindstemål end EU-mindstemålene for en række fiskearter. EU's mindstemål er fastsat med henblik på at være tilpasset de gældende maskestørrelser. De højere nationale mindstemål betød således, at fisk, der lovligt kunne ilandbringes efter EU's regler, skulle smides ud. De højere danske mindstemål har dermed bidraget til større udsmid, end hvis man anvender EU's mindstemål. Dette er begrundelsen for, at jeg har truffet beslutning om at harmonisere de danske mindstemål med EU's mindstemål for de arter, som EU har fastsat mindstemål for. Jeg kan tilføje, at jeg i EU arbejder for mere selektive redskaber, så små fisk sorteres fra, inden fangsterne tages om bord.

Eva Kjer Hansen

/Birgitte Riber Rasmussen